

FARMERSI TIMES

W TYM NUMERZE:

SZLAK OREGOŃSKI 2

PONY EXPRESS 3

CENTRAL PACIFIC 5
RAILROAD

POLOWANIE NA 6
'LEPSZYCH'

CO SĄDZISZ O... 6
- OPINIE

POJEDYNEK 7
MISTRZÓW

BOULDER - ĆWICZYMY 9
ANGIELSKI

WSTĘPNIAK

„Na Zachód!” to nazwa nowego scenariusza w Farmersach. Tym razem będziemy przemierzać drogę, którą przebyło wielu amerykańskich osadników. Startujemy w środkowych stanach, w Springfield, Missouri, w roku 1842. Pędzimy bydlę do Boulder, niedaleko Denver, w stanie Kolorado. Tutaj właśnie wybuchła gorączka złota, więc zadomawiamy się tu na kolejnych 11 lat, pomnażając nasz majątek. Gdy złoto się wyczerpało, spieniężamy

swój majątek i udajemy się do Kalifornii. W roku 1863 rozpoczyna się tu budowa pierwszej transkontynentalnej linii kolejowej. Czy warto inwestować w to przedsięwzięcie? Zdecydujecie sami w trzecim etapie tego scenariusza.

Scenariusz „Na Zachód!” jest zupełnie inny niż Wild West i powstał przy sporym udziale samych graczy – za pomoc bardzo im dziękuję!

Tutaj, podobnie jak w życiu, bogaci będą się bogacić, a błędy na początku scenariusza, będą utrudniać życie w dalszych etapach. Cała przygoda w scenariuszu trwa 33 lata – startujemy jako młody poganicz krów, a kończymy jako magnat kolejowy... lub robotnik układający tory...

Budowa kolei miała olbrzymie znaczenie w ‘cywilizowaniu’ Dzikiego Zachodu. Pisaliśmy już o niej w 16. numerze Farmersi Times. Tym razem przedstawimy wam historię spółki Central Pacific Railroad oraz... poczty konnej Pony Express, która przed epoką kolei odgrywała przez chwilę niebagatelną rolę w komunikacji na tych niezmiernych preriach...

PD GRACZY

1. cuterro: 12118
2. poly: 10996
3. bzik: 10644
4. ancymon: 10571
5. oshibby: 8036

STAN NA 01.12.2008

(SZERYF)

WSKAŹNIK SZYBKOŚCI ZAPISU DO GIER

1. Gildia Grabieżców: 100% (35/35)
2. Lepsi: 99% (90/91)
3. Kuźnia Talentów: 99% (88/89)
4. Drużyna Epikura: 96% (80/83)
5. Klub Farmera: 96% (105/109)
6. ZPG: 93% (38/41)

STAN NA 01.12.2008

RANKING MIESIĄCA

GRACZE 2:

- ginterlen - 6,91 (80 zwycięstw, 134 gry)
- neura - 6,79 (80 zwycięstw, 139 gier)
- sinfulnat - 4,70 (39 zwycięstw, 69 gier)
- obiadek - 4,42 (39 zwycięstw, 78 gier)

Cały miesiąc trwała zacięta walka między Ginterlenem a Neurą o tytuł farmera miesiąca. Minimalnie wygrał Ginterlen. Gratulacje!

SZLAK OREGOŃSKI

Szlak oregoński był jednym z najważniejszych kierunków migracji osadników na zachód Stanów Zjednoczonych. W listopadowym numerze FT przedstawiliśmy wam Santa Fe Trail – szlak prowadzący do Santa Fe i dalej do Meksyku. Szlak oregoński, położony bardziej na północ, był znacznie dłuższy i prowadził aż do Pacyfiku.

Pionierzy "Dzikiego Zachodu" podróżowali wozami tym szlakiem w XIX w., rozpoczynając długą na ok. 3000 km podróż z St. Louis.

W latach 1841-1869 droga osadników wiodła przez tereny dzisiejszych stanów: Missouri, Kansas, Nebraska, Wyoming, aż na zachodnie wybrzeże USA.

Historia

Dzięki ekspedycji Lewisa i Clarka z lat 1804/1805 okolica ta została dobrze zilustrowana mapami, okazało się jednak, że przejście przez przełęcz Lolo w Górach Skalistych jest zbyt strome, aby mogły je pokonać karawany wozów. W roku 1810 John Jacob Astor zainicjował ekspedycję, która miała wytyczyć trasę zaopatrującą ujście rzeki Kolumbia w futra. Mimo że ekspedycja ta się nie powiodła, w drodze powrotnej wytyczono lepszą drogę przez Góry Skaliste - Przejście Południowe (South Pass).

Wędrówka na zachód nie rozpoczęła się jednak od razu. Niektórzy uczestnicy ekspedycji, jak np. płk Zebulon Pike (1806) czy mjr Steven Long (1819), wypowiadali się o Wielkich Równinach jako o terenie niezdatnym do zamieszkania i nazywali tę okolicę "wielką amerykańską pustynią". Opisy te jednak nie brały pod uwagę tego, że tereny te były dostatecznie nawodnione (Wielkie Równiny są dziś największym obszarem rolniczym USA).

Szlak oregoński został wkrótce pokazany rodzinom osadników przez traperów i innych pionierów Dzikiego Zachodu (1823). Droga ta była wkrótce często używana przez handlarzy futrami, misjonarzy oraz oddziały wojskowe. Równolegle podążali szlakiem osadnicy z rodzinami i dobytkiem, z których wielu dotarło nawet do Fort Vancouver w stanie Waszyngton. 16 maja 1842 z Elm Grove wyruszył pierwszy zorganizowany konwój wozów,

liczący 100 osób. W kolejnych latach do Willamette Valley (Oregon) przybyło 800 imigrantów. Wiele setek ludzi ciągnęło na zachód, co było spowodowane szczególnie gorączką złota w Kalifornii w roku 1849. Szlaku używano też podczas wojny secesyjnej, jednak stracił on na znaczeniu w roku 1869, kiedy to ruszyła kolej transkontynentalna.

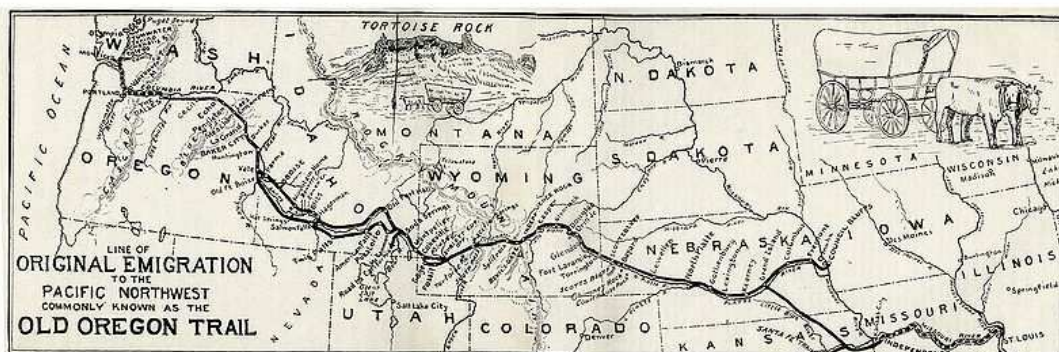
Przebieg trasy

Punktem początkowym była przeważnie miejscowość Independence lub Kansas City w Missouri. Szlak kończył się w Oregon City (ok 200km na południe od Seattle). Wielu osadników zakładało osady również po drodze, pomiędzy tymi dwoma punktami. Osadnicy podążali Szlakiem Oregońskim kierując się biegiem rzek i charakterystycznymi punktami krajobrazu. W Nebrasce podążano wzdłuż rzeki Platte w kierunku Wyomingu. Na Wielkich Równinach zaczynały się pierwsze wzniesienia. Po przejściu przez Góry Skaliste (South Pass) kierowano się wzdłuż rzeki Snake do rzeki Kolumbia. Imigranci musieli się następnie zdecydować, czy iść z biegiem rzeki Kolumbia do Fort Vancouver, czy też pójść stromą ścieżką (Barlow Road), do Willamette Valley.

Dzisiejsze drogi krajowe w USA na tamtych terenach będą w dużej mierze dokładnie po dawnym szlaku lub w jego bliskim sąsiedztwie (np. autostrada nr 26).

źródło: [Wikipedia](http://pl.wikipedia.org)

(<http://pl.wikipedia.org>)

PONY EXPRESS

Pony Express to była szybka poczta konna świadcząca usługi między St. Joseph w Missouri, a Sacramento w Kalifornii w latach 1861-62. Zapewniała ona znacznie szybszą komunikację między wschodnim a zachodnim wybrzeżem, jeszcze przed epoką kolei i telegrafu.

Logo Pony Express było później wielokrotnie wykorzystywane przez firmy świadczące usługi pocztowe i ochroniarskie. Oryginalne 'Pony Express' zostało założone 3 kwietnia 1860 roku przez Williama Russell'a, Williama Waddell'a i Alexandra Majors'a. Pierwsza podróż na zachód została wykonana w 10 dni, 7 godzin i 45 minut, a pierwszy powrót na wschód trwał 11 dni i 12 godzin. W ciągu 24 godzin jeźdźcy musieli pokonać przeciętnie 250 mil drogi.

Pony Express był odpowiedzią na potrzebę szybkiej komunikacji między wschodem a zachodem USA. Gdy rok później wybuchła Wojna Secesyjna potrzeba ta, na użytek wojska, jeszcze się powiększyła.

W roku 1845 potrzeba było aż 6 miesięcy, by wiadomość od prezydenta James'a Polk'a dotarła na daleki zachód USA. Wtedy najszybszą metodą transportu była podróż statkiem dookoła Ameryki Południowej lub statkiem, pociągiem przez Panamę i ponownie statkiem.

W roku 1860 najszybszą trasą była tak zwana Butterfield Stage, południowa trasa wiodąca z St. Louis, Missouri, przez El Paso, Teksas, aż do San Francisco. Przesyłki przewożono dyliżansami, a pokonanie całej trasy zajmowało 25 dni. Zimą jednak opady śniegu często uniemożliwiały transport tą drogą.

Początki firmy

W latach 1850-tych trzech panowie Russell, Majors i Waddell prowadzili biznes w Lexington, wyposażając w drogę osadników wyruszających na Santa Fe i Oregon Trail.

Drzeworyt przedstawiający konstrukcję Pierwszej Transkontynentalnej Linii Telegraficznej oraz jeźdźca Pony Express.

Zaopatrywali również armię w prowiant i ubrania. Jesienią 1857 roku ich konwój 54 wozów został zagrabiony przez bandycki „Nauvoo Legion”, a firma znalazła się na skraju bankructwa.

Poszukując nowych źródeł przychodu trzej partnerzy zaczęli obsługiwać trasę pocztową między Leavenworth a Salt Lake City. Ich ambicje były jednak większe – pragnęli zdobyć kontrakt na dostawę poczty do samej Kalifornii. Warunkiem kontraktu był czas usługi nie dłuższy niż 10 dni.

Swoją firmę przemianowali na „Central Overland California and Pikes Peak Express Company”. Szybko założyli 190 stacji pośrednich na odcinku ponad 3000 km trasy między Sacramento a St. Joseph (końcowa stacja nowo otwartej kolei „The Hannibal & St. Joseph Railroad”). Trasę obsługiwało 50 jeźdźców i 500 koni, a jej otwarcie nastąpiło 3 kwietnia 1860 roku.

Organizacja

Stacje Pony Express znajdowały się przeciętnie co 10 mil od siebie. Jest to niemal maksymalny dystans jaki koń może pokonać w pełnym galopie. Jeździec wymieniał w stacji konia na świeżego. Miał on ze sobą tylko torbę z listami, którą umieszczał na siodle i na niej siedział. Poczta była umieszczona w 4 kieszeniach na rogach torby i zamknięta dla bezpieczeństwa na kłódkę.

Cała torba mogła pomieścić 10kg poczty. Jeźdźcy nie mogli ważyć więcej niż 57kg i zmieniali się co 120-160km. Dodatkowo 10kg mogło ważyć 'wyposażenie' jeźdźcy: bukłak z wodą, Biblia, nóż, róg (by zawiadomić stację pośrednią o zbliżaniu się, by przygotowali świeżego konia)

i rewolwer. Łącznie ciężar na grzbiecie konia nie mógł przekraczać 75kg.

Jeźdźcy dostawali średnio \$100 pensji miesięcznie. Do realizacji projektu zakupiono ponad 400 koni. Średnia ich wysokość w kłębie wynosiła półtora metra i ważyły ok. 410 kg. Stąd wzięła się nazwa 'pony' (kucyk), choć nieadekwatna do rasy koni.

Trasa Pony Express przebiegała wzdłuż Oregon Trail, Mormon Trail i California Trail. Kończyła się w Sacramento, gdzie poczta była przekazywana na parowiec płynący wzdłuż rzeki do San Francisco (kilkukrotnie jeździec jechał aż do Oakland, gdy nie zdążył na parowiec).

Rekord trasy

Pony Express najbardziej wstawiło się dostarczeniem na zachód inauguracyjnej mowy nowo wybranego prezydenta Abrahama Lincolna w marcu 1861 roku. Na wybrzeżu Pacyfiku niecierpliwie oczekiwano stanowiska nowego prezydenta w stosunku do narastającego konfliktu ze stanami południowymi.

Firma, czując presję sytuacji, postanowiła dać z siebie wszystko i dostarczyć dokument w rekordowym tempie. W wielu przypadkach konie wyprowadzono na 2-3 mile przed

Logotypy wykorzystywane przez amerykańską pocztę – ciągle Pony Express kojarzy się z szybkością i punktualnością.

Jeździec Pony Express, 1861 r.

stacje pośrednie, na spotkanie nadjeżdżającym pościancom, by możliwie przyspieszyć przesyłkę. Jeźdźcy dawali z siebie wszystko utrzymując średnie tempo ok. 17km/h. Najlepszym tempem wykazał się „Pony Bob” Haslam, pokonując 120 mil w ciągu zaledwie 8 godzin i 10 minut. Całą trasę 1966 mil dokument z mową Lincolna przebył w rekordowe 7 dni i 17 godzin!

Zamknięcie trasy

Choć Pony Express udowodnił, że trasa północna nadaje się do szybkiego dostarczania poczty, to w marcu 1861r. kontrakt na dostawę poczty dostał Jeremy Dehut, obsługujący południową trasę Butterfield Stage. Obsługiwało ją 250 dylizansów, 1800 koni i mułów i 139 stacji pośrednich, a czas przewozu wynosił 22-25 dni (bilet pasażerski kosztował \$200 w jedną stronę).

Stacje Pony Express przejął w marcu 1861 roku Ben Holladay. Firma świadczyła jeszcze usługi na skróconej trasie z Salt Lake City do Sacramento aż do października 1861 roku, gdy otwarto pierwszą transkontynentalną linię telegraficzną. To przypieczętowało los konnej poczty, która z dnia na dzień stała się przestarzała.

25-centowy znaczek firmy Fargo Wells, na przesyłkę z Virginia City do Sacramento, rok 1862.

Łącznie przychody Pony Express osiągnęły \$90.000, ale przedsięwzięcie zamknęło się stratą \$200.000. Po Wojnie Secesyjnej Holladay sprzedał aktywa Pony Express razem z pozostałościami po Butterfield Stage firmie Wells Fargo za półtora miliona dolarów. Wells Fargo używała logo Pony Express przy zabezpieczonym transporcie towarów aż do 2001 roku (obecnie Wells Fargo to firma dająca ponad 38 mld USD przychodów rocznie).

Nazwę Pony Express wykorzystuje obecnie United States Postal Service oraz firma kurierska z Rosji.

Na podstawie: [Wikipedia](http://www.gutenberg.org/dirs/etext03/ponye10.txt)
<http://www.gutenberg.org/dirs/etext03/ponye10.txt>

CENTRAL PACIFIC RAILROAD

Central Pacific Railroad było zachodnią częścią (Kalifornia-Utah) pierwszej transkontynentalnej kolei w USA. To w czasach budowy tej kolei odbywa się trzeci etap nowego scenariusza 'Na Zachód!', a udziały w kolei będą nową inwestycją w Farmersach!

Wiele propozycji budowania transkontynentalnej linii kolejowej upadło w Waszyngtonie, zbyt zajęty sprawą niewolnictwa i groźbą secesji Południa. Dopiero gdy wraz z wybuchem wojny większość w Kongresie przejęła progresywna część Partii Republikańskiej, przegłosowano niezbędne akty prawne zapewniające finansowanie tej inwestycji.

Finansowanie zapewnione ze środków federalnych często mylone jest z subsydiami. Nie miało jednak z tym nic wspólnego – pożyczki rządowe zostały po latach spłacone razem z odsetkami, państwo zachowało udziały we własności ziemi, po której przebiegały tory, a

Trestle, Central Pacific Railroad, ok. 1869 r.

zniżki na transport poczty, wojska i towarów zaoszczędziły rządowi miliardy dolarów.

Central Pacific Railroad, autoryzowane przez Kongres w 1862 roku, było przedsięwzięciem 4 biznesmanów z Sacramento (tzw. Wielka Czwórka – „The Big Four”). Większość pracy przy kładzeniu torów wykonali chińscy robotnicy, a sama budowa trwała zaledwie 6 lat, począwszy od 1863 roku. Tempo imponujące, nawet na współczesne czasy, zważywszy na długość trasy (ponad 1100km!) jak i charakter terenu (Góry Skaliste).

lokomotywa Stanford

Lewis M. Clement i Theodore D. Judah – pierwszy asystent i główny inżynier przy CPRR.

Finansowanie przedsięwzięcia zapewniły, oprócz Wielkiej Czwórki, czołowe banki Ameryki oraz rząd federalny. W wyniku powstania kolei transkontynentalnej podróż między oboma wybrzeżami USA skróciła się z kilku miesięcy do zaledwie 8 dni.

Od farmera do milionera

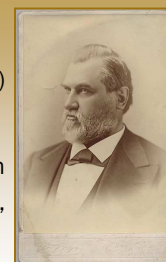
Amasa Leland Stanford (9 marca 1824 – 21 czerwca 1893) był amerykańskim potentatem (ang. 'tycoon') przemysłowym, politykiem i założycielem Stanford University.

Urodzony w stanie Nowy York, był jednym z ośmiu dzieci farmera. Studiował prawo i w 1845 roku został prawnikiem w Albany. 5 lat później ożenił się i wkrótce urodził mu się syn. W 1852 roku, gdy stracił część majątku w pożarze, przeniósł się do Kalifornii, gdzie aktualnie trwała gorączka złota.

Wspólnie z 5 braćmi zaczął rozwijać różne biznesy, zaczynając od zwykłego sklepu zaopatrującego poszukiwaczy złota. 28 czerwca 1861 roku, jako jeden z Wielkiej Czwórki, wziął udział w założeniu Central Pacific Railroad i został jej prezydentem. Jego imieniem została nazwana pierwsza lokomotywa CPRR. W 1868 roku wraz ze swoimi współnikami przejął Southern Pacific Railroad i został prezydentem tej spółki, a od 1870 roku prowadził firmę Wells Fargo & Company. Posiadał on też 2 olbrzymie winnice oraz duże rancho, na którym hodował konie.

W 1861 roku Stanford został wybrany pierwszym republikańskim gubernatorem Kalifornii. Po zakończeniu bardzo udanej kadencji w 1885 roku został wybrany senatorem do Kongresu.

Leland Stanford był zdecydowanie człowiekiem sukcesu, który zawdzięczał wyłącznie sobie. Był też typowym migrantem – przesiedlił się ze spokojnego i nudnego Wschodniego Wybrzeża, wybierając znacznie ciekawsze życie w szybko rozwijającej się Kalifornii. Czy tobie też uda się osiągnąć taki sukces w nowym scenariuszu 'Na Zachód!'?

POLOWANIE NA 'LEPSZYCH'

Zaczął się typowo – od narzekania na shoutboxie. Tym razem niektórzy gracze, rozgoryczeni kondycją swojej drużyny, z niedowierzaniem przecierali oczy ze zdumienia, patrząc na coraz wyższą pozycję w rankingu miesiąca drużyny 'lepsi'. Raptem piątka zawodników, a dawała popalić nawet najlepszym drużynom. Jak oni tak mogli? Zabronić im!

Takie były głosy, a chór narzekaczy domagał się wprowadzenia limitu na liczbę gier drużynowych. Bo jak to można grać 20 drużynówek jednocześnie? Toż to niemoralne!

Co gorsza liderzy już bali się zapisywać swoje drużyny do miast, gdzie czekali 'lepsi'. Po co się skazywać na pewny łomot?

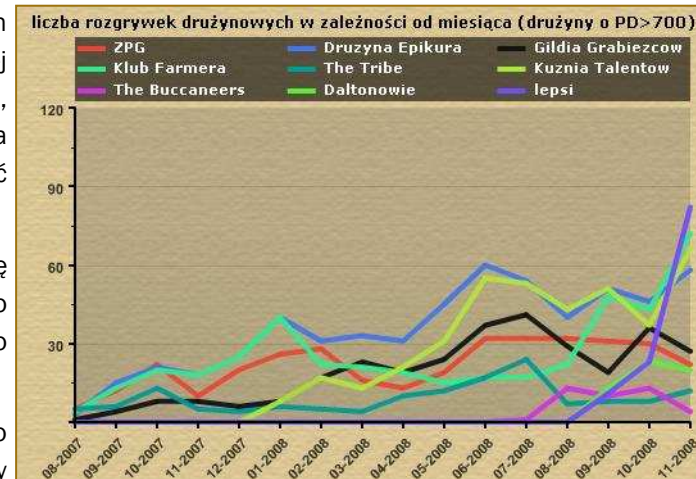
Co zrobił szeryf? Ogłosił polowanie na 'lepszych'. Po krótkiej konsultacji z liderem tej grupy, w aktualnościach pojawiła się informacja o konkursie, a powszechna ucieczka zamieniła się w powszechne polowanie.

Czy coś to zmieniło? Nic! 'Lepsi' byli ciągle lepsi i lali wszystkich po równo. Przez dłuższy czas tylko dwie drużyny były w stanie ich czasem pokonać.

Kto będzie lepszy od 'lepszych' - ranking - 14 listopada

Konkurs drużynowy trwa. W grach zakończonych 13 listopada lub później drużyna **lepsi** :

z drużyna	przegrała	wygrała	zremisowała
Drużyna Epikura	6	16	0
Klub Farmera	5	12	0
Daltonowie	1	2	0

Daltonowie dołączyli pod koniec miesiąca.

'Lepsi' rozegrali w listopadzie łącznie 82 rozgrywki, zdobywając zwycięstwo aż 67 razy. GRATULUJEMY!!

Czy któraś drużyna będzie w stanie pobić kiedyś ich rekord??

Gratulujemy też Epikurom, którzy wygrali w konkursie. Co prawda aż 16 razy przegrali z 'lepszymi' i tylko nieznacznie wyprzedzili Klub Farmera na samym finiszu.

(SZERYF)

CO SĄDZISZ O... DRUŻYNIE 'LEPSI'? – OPINIE

Adrianu : Przede wszystkim, to nazwałbym ją "Oshibby i inni", oczywiście bez urazy dla pozostałych jej członków, których umiejętności też są spore, ale "lepsi" to raczej wynik ambicji Osha, który chciał coś udowodnić sobie albo innym, albo po prostu postawił sobie cel, że stworzy drużynę, która w krótkim czasie stanie się najlepsza i teraz to realizuje. Poza tym jest to pewien twór, który ma postawione konkretne zadanie przed sobą - wygrać w listopadzie jak najwięcej gier i realizuje je dostępnymi środkami. Czyli przede wszystkim nie grają gier w których naprawdę liczy się współpraca, a takie w których można łatwo przekazać drugiemu graczowi majątek i zbankrutować. Więc naprawdę to grają pojedynczo przeciw innym drużynom. Stąd tak mało ich gier w St. Louis. No ale poza tym to dość ciekawy projekt, bo pokazuje to co już dawno twierdziłem, że nowe drużyny nie mają jakoś szczególnie trudno, że bardzo łatwo jest wspiąć się nowym drużynom do czołówki, wystarczy tylko w miarę dobrze grać. Obecnie pokazuje to także Bojówka młodzieżowa.

Dragomir : Kilkuosobowa drużyna, ale bardzo zgrana, zorientowani na wygrywanie. Nie tracą przy tym humoru i kultury. Życzę im silniejszego przeciwnika i dobrej zabawy, chociaż pewnie w końcu nas wszystkich wyduszą jak lis kury.

Killo : Tak w ogóle to o co chodzi z tą drużyną? Wiele hałasu o nic. Mam się wypowiedzieć na jej temat? A niech sobie będą dobrą drużyną, w końcu o to chodzi. Ogólnie nie mam kompletnie zdania na temat tego teamu. Ale jeśli prosicie aby wypowiedzieli się o nich inni gracze, to muszą być oni zgrani i wykonywać dobrą robotę. Pozdrawiam

POJEDYNEK MISTRZÓW – FINAŁ PUCHARU 114

Ciekawa rozgrywka w wykonaniu samych mistrzów. Nic innego jak finał 114. Pucharu, a w nim naprzeciwko siebie stanęli **Adrianu** i **Poly**.

PUCHAR DZIKIEGO ZACHODU			
Puchar 114 Puchary aktualne statystyki pucharowe			
Edycja 114 - 8 grup po 5 graczy, kowboje: 50%, bonusy: brak, stan: zakończony			
rozpoczęcie: 04.10.2008, zakończenie: 01.12.2008, dni: 58			
Grupa 1 1. blaisek ★★ ★ 2. emce ★★ ★ 3. lukidudi ★★ ★ 4. cyphr ★ 5. katio ★★ ★	Grupa 2 1. poly ★★ ★★ ● 2. elbryk ★ ★ 3. lukaszone ★★ ★★ ● 4. zakazer 5. czernicki ★ ●	Grupa 3 1. adrianu ★★ ★★ ★ ● 2. bzik ★★ ★★ ● 3. arpaa ★★ ★★ ● 4. fanta ★ ● 5. eleno	Grupa 4 1. goldfresh ★ 2. xco ★ ● 3. stachupr ★ ★ ● 4. beryl ● 5. bartheq
Grupa 5 1. betty ★★ ★ ● 2. nimitz ★★ ★ ● 3. farmerjan ★★ ★ 4. yasmin ★ ● 5. malypies	Grupa 6 1. smoczeoko 2. darwlo ★ ● 3. jusie ★★ ★ ● 4. sosna ★ 5. wojtan ★ ●	Grupa 7 1. iwo ★★ ● 2. yurek ★ ● 3. zebra ★★ ★★ 4. pilarjr ★ ● 5. volt ★ ●	Grupa 8 1. mpete 2. ciastkarz ★ ● 3. rzadzisz ★★ ● 4. przemkow ★★ ● 5. moki

Można rzec, że zebrała się niezła ekipa. Puchar ten trwał prawie 2 miesiące! To chyba najdłużej trwający Puchar Dzikiego Zachodu w rocznej historii (tak, tak puchary są rozgrywane już od ok. roku).

gracz	łączy majątek	ilość ziemi	ilość krów	przychody	przychody z eksportu
adrianu ★★ ★★ ★ ●	\$8.795 (-17%)	12 (+1)	23 (+3)	\$2.506	\$0
poly ★★ ★★ ●	\$8.795 (-17%)	12 (+1)	23 (+3)	\$2.506	\$0

Oto początek finałowej rozgrywki. Gdy się zaczynał, nie wprowadzono jeszcze losowości, tak więc widać standardowy początek.

gracz	łączy majątek	ilość ziemi	ilość krów	przychody	przychody z eksportu
poly ★★ ★★ ●	\$20.988 (+46%)	20 (+4)	64 (+23)	\$10.732 (+72%)	\$0
adrianu ★★ ★★ ★ ●	\$19.200 (+43%)	25 (+4)	0 (bez zmian)	\$9.768 (+21%)	\$0

Tak przedstawiała się sytuacja po czwartym przeliczeniu. Z inwestycji **Poly** posiadał: sklep, bar i tartak, a **Adrianu** bar i tartak. Poly miał na karku kredyt.

gracz	łączy majątek	ilość ziemi	ilość krów	przychody	przychody z eksportu
adrianu ★★ ★★ ★ ●	\$27.001 (+41%)	36 (+11)	0 (bez zmian)	\$16.030 (+64%)	\$0
poly ★★ ★★ ●	\$20.981 (bez zmian)	29 (+9)	69 (+5)	\$17.633 (+64%)	\$0

A to już po piątym przeliczeniu. Dzięki temu, że **Poly** spłacał kredyt, **Adrianu** odbił się i wyprzedził sporo swojego oponenta. W następnej turze **Poly** odbił się wyrabiając sobie pewną przewagę, dzięki temu, że wziął kredyt.

gracz	łączy majątek	ilość ziemi	ilość krów	przychody	przychody z eksportu
adrianu ★★ ★★ ★ ●	\$145.767 (+26%)	68 (+2)	0 (bez zmian)	\$18.765 (-56%)	\$0
poly ★★ ★★ ●	\$143.954 (+43%)	40 (+1)	341 (+64)	\$44.531 (+8%)	\$0

A to już rok 1879. **Adrianu** tracił powoli swoją przewagę. **Poly** w tym momencie posiadał wszystkie inwestycje, oprócz hotelu, który nabył w kolejnej turze. Dwie kolejki później, **Poly** wyszedł na prowadzenie i został liderem do końca.

Mimo, iż **Adrianu** posiadał więcej ziemi, to jednak **Poly** zajął się krowami i wykupił inwestycje, co w dużej mierze przesądziło o jego zwycięstwie, ale...

	1886 zmiana
cena kukurydzy na rynku lokalnym	\$23,45 (+10%)
cena eksportowa w mieście Nowy Orlean ?	\$10,63 (+9%)

Przez całą rozgrywkę cena zboża rosła. Przez większość przeliczeń po 20%, ciągnięta przez **Adrianu**.

produkcja kukurydzy	8.092 (+106)
---------------------	--------------

Posiadając tak dużą produkcję kukurydzy, mógł on wykupić dodatkowe spichlerze...

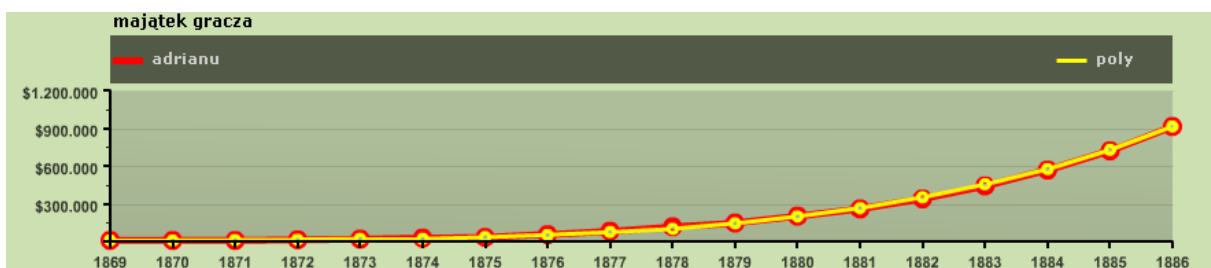
- spichlerz (koszt \$50) - pozwala przechować kukurydzę (maksymalnie 5000 worków kukurydzy) ?
- spichlerz II (koszt \$300) - pozwala przechować kukurydzę (dodatkowo 8000 worków kukurydzy)
- spichlerz III (koszt \$600) - pozwala przechować kukurydzę (dodatkowo 15000 worków kukurydzy)

...a posiadał tylko ten podstawowy.

„Jeśli ciągnął cenę zboża po 20%, to najlepiej mieć jak najwięcej tego zboża. Myszy jedzą 5%, więc zyskuje netto 15%, a gotówka nie daje zysku...” – skomentował **szeryf**.

gracz	łączy majątek	ilość ziemi	ilość krów	przychody	przychody z eksportu
poly ★★★★★	\$914.279 (+26%)	44 (bez zmian)	1290 (+224)	\$42.527 (-26%)	\$0
adrianu ★★★★★	\$912.321 (+27%)	76 (+1)	0 (bez zmian)	\$279.826 (+62%)	\$0

Rozgrywka była wyrównana co m.in. widać na poniższym wykresie:

Adrianu posiadał duuuuuużo więcej gotówki, a jednak mu się nie udało. Na pewno wielu z was da to do myślenia. Gratuluję Poly'emu trzeciego pucharu, a Adrianowi, no cóż... następnym razem na pewno ukuje lepszą strategię :D

(LLM)

Screen miesiąca

Ćwierćfinał Pucharu 131—

Lea zdecydowała się ubić całe stado 856 krów. Rzeźnik aż kwiczał z radości słysząc o takim zleceniu. Potem przez parę miesięcy kwiczały krowki. Mieszkańcy zjadali się mięsem aż do mdłości. Zapasy suszonego mięsa porobili na wiele lat do przodu. Bezpańskie psy z przejedzenia zaczęły ignorować pyszne kawały schabu leżące na ulicach. Cena mięsa osiągnęła 15-letnie minimum...

wyniki w roku 1884:

gracz	łączy majątek	ilość ziemi	ilość krów	przychody	przychody z eksportu
rossman ★★★★★	\$224.140 (+26%)	69 (+2)	0 (bez zmian)	\$61.708 (-8%)	\$55.176
lea ★★★★★	\$59.017 (-77%)	45 (bez zmian)	0 (-856)	\$109.120 (+65%)	\$0

cenę rynkowe (rok 1869 = 100)

Czy w jednej grze można zdobyć prawie 900 PD? - TAK!

statystyki pucharowe

wszystkie puchary

gracze	gry	wykresy	statystyki drużyn
gra	zwycięzca	przegraną	stawka / rodzaj gry
1. 1869_Puchar114_252a	poly ★★★★★	bzik ★★★★★	873,9 PD / 1/2 finału
2. 1869_Puchar128_130a	masher ★★★★★	pantera ★★★★★	763,6 PD / finał
3. 1869_Puchar93_95a	cuterro ★★★★★	myskaa ★★★★★	648 PD / finał
4. 1869_Puchar118_117a	oshibby ★★★★★	arabella ★★★★★	637,5 PD / finał

REDAGUJ Z NAMI!

Chcesz nam pomóc w redagowaniu *Farmersi Times*? Masz pomysł na ciekawy artykuł? Chcesz się podzielić z innymi swoimi doświadczeniami? Napisz do nas na ftimes@farmersi.pl i pomóż nam tworzyć *Farmersi Times*!

BOULDER – ĆWICZYMY ANGIELSKI

Boulder – nowe miasto w Farmersach. Poznamy je bliżej w drugim etapie scenariusza „Na Zachód!”. Położone niedaleko Denver dzieliło z nim historię. Podobnie jak Deadwood, opisane miesiąc temu, Boulder było pierwotnie miasteczkiem górniczym. Ale bardziej cywilizowanym...

The City of Boulder is in Boulder Valley where the Rocky Mountains meet the Great Plains. Just west of the city are imposing slabs of sedimentary stone tilted up on the foothills, known as the Flatirons. The Flatirons are a widely recognized symbol of Boulder.

The primary water flow through the city is Boulder Creek. The creek was named well ahead of the city's founding, for all of the large granite boulders that have cascaded into the creek over the eons. It is from Boulder Creek that Boulder City and hence Boulder is believed to have taken its name. Boulder Creek has significant water flow, derived primarily from snow melt and minor springs west of the city. The creek is a tributary of the South Platte River.

In the early to mid 1800s, the nomadic Southern Arapaho Native American tribe frequently wintered at the base of the foothills in the Boulder area. Chief Niwot and his band called the site their home. Other nomadic tribes included the Utes, Cheyennes, Comanches, and Sioux.

The first recorded European settlers in the area were gold prospectors who arrived in 1858, when Boulder was part of the Nebraska Territory (The former boundary between Nebraska and Kansas territories is the present Baseline Road in Boulder). Boulder's first school house was built in 1860, followed by the creation of the Colorado Territory in 1861. In 1871 then 'Boulder City' was incorporated. In 1873 the railroad was extended to Boulder and, in 1890,

the Boulder Railroad Depot was constructed to serve as a station for the Union Pacific Railroad. In 1876 Colorado was granted statehood, and in that same year the University of Colorado at Boulder opened.

Mining gold, silver, and coal continued to be a prominent part of the local economy until the mid 1900s. A coal miners strike lasted from 1910 to 1915, causing a military presence in nearby Louisville. Mining's relevance in the local economy declined in the 1940s, when the city began actively recruiting clean industry, such as the National Bureau of Standards, which today is the National Institute of Standards and Technology (home of the atomic clock).

Streetcars operated in Boulder from the late 1800s through 1931. A lobbying group exists today to restore the streetcar to Boulder, albeit with a new route.

Boulder adopted an anti-saloon ordinance in 1907. Statewide prohibition started in Colorado in 1916 and ended with the repeal of national prohibition in 1933.

Boulder was the second city in the United States to implement the Hare (or Single Transferable Vote) method of voting in 1917. It was repealed in 1947.

On January 19, 1952, the Denver-Boulder Turnpike opened as a tollway between Boulder and the northern Denver suburb of Westminster. In 1967, the bonds for building the highway were paid off early, its tollway status was lifted, and it became part of U.S. Highway 36.

Today Boulder is the 11th most populous city in the state of Colorado. The United States Census Bureau estimates that in 2005 the population of the city of Boulder was 91,685

źródło: [http://en.wikipedia.org/wiki/Boulder, Colorado](http://en.wikipedia.org/wiki/Boulder,_Colorado)